

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ר ר"ט)

דער
ריינער קוואל

התהלך עמו בתמימות

ה' אין צווייטן חלק - די תורה פון ראש השנה. דער רבי האט געזאגט די תורה אין שטאט ברסלב א יאר פאר זיין הסתלקות און ווי באוואוסט פלעגט דער רבי זאגן תורה צווישן ערשטן און צווייטן טאג. נאך מנחה בין השמשות איז דער מנהג צו גיין זאגן תשליך ביים טייך אזוי שטייט אין אלע ספרים, ס'איז דא אסאך ענינים אין דעם אז מען דארף גיין תשליך דוקא ביים טייך.

אויפן וועג צו תשליך האט זיך דער רבי אויסגעגליטשט, און ס'איז געווארן שמוציג דעם רבי'נס קאפטן מען האט געברענגט פארן רבי'ן א נייעם קאפטן. ווען דער רבי האט זיך געשטעלט זאגן תורה האט ער דערמאנט די זאך אז מען דארף האבן תמימות אין עבודת השם נישט נאר ביים טון מצות נאר אפילו אזעלכע זאכן וואס ס'איז רצון השם, למשל תשליך איז נישט עפעס א מצוה אזוי ווי לייגן תפילין אדער היטן שבת, ס'איז א מנהג, אן ענין, און מיט דעם אלעם זאגט דער רבי אז מען דארף זיך וואלגערן אין בלאטע צו מאכן רצון השם - יעדע זאך וואס איז רצון השם הייסט א מצוה, דארף מען זיך וואלגערן אין בלאטעס צו טון פארן אויבערשטן א נחת רוח.

זאגט דער רבי אין תורה אזוי, "צריך כל אחד דארף יעדער איינער להשליך כל החכמות ולעבד את השם יתברך בפשיטות ובתמימות. צריך שיהיה מעשיו יותר מחכמתו". די פאקטישע מעשים וואס מען טוט דארף זיין מער ווי דאס קלוגשאפט - וויסנשאפט. כי לא

די וואך אין דער פרשה איז דא א מורא'דיגע פסוק וואס שטייט ווי פאלגנד, "תמים תהיה עם ה' אלקיך". זאגט דער הייליגער רש"י אויף דער פסוק, "התהלך עמו בתמימות", זאלסט גיין מיטן אויבערשטן מיט תמימות, "ותצפה לו", און דו זאלסט ווארטן און האפן אויף אים, "ולא תחקר אחרי העתידות", זאלסט נישט פארשן נאך עתידות וואס גייט קומען, "אלא כל מה שיבא עליך", וואס עס זאל נאר קומען אויף דיר, "קבל בתמימות" זאלסטו עס אננעמען בתמימות, "ואז תהיה עמו ולחלקו", וועסטו זיין צוזאמען מיטן אויבערשטן און מיט זיין חלק.

דאס ווארט 'תמימות' איז טייטש 'גאנץ'. 'שה תמים' מיינט א גאנצע שעפעלע. נאר מיט תמימות קען מען צוקומען צו שלמות. מיט חכמות קען מען נישט צוקומען צו קיין שלמות, אזוי ווי ס'איז דא א פסוק: "אמרתי אהבמה", איך האב געמיינט אז איך וועל ווערן קלוג, "ורחוקה ממני", ווי מער מען איז קלוג אלץ ווייטער איז די חכמה פון מיר. דעריבער זאגט ר' נתן, "אין שלמות כי אם מי שזוכה לאמונה בתמימות". ווער איז זוכה צו אמונה בתמימות? דער וואס איז זוכה צו זיין א גאנצער איד, א שלם בשלמות.

דערפאר זאגט די תורה, "תמים תהיה עם ה' אלקיך", זאלסט זיין תמים - זאלסט זיין גאנץ פארן אויבערשטן, דאס מיינט שלמות! 'תמימות' מיינט 'שלמות'.

לאמיר זען וואס דער רבי זאגט אויף תמימות. אין תורה

דער אויבערשטער זאל אינז העלפן אז מיר זאלן קענען פארן אויף ראש השנה מיט'ן גרויסן קבוץ און מאכן פארן אויבערשטן א נחת רוח, און דער אויבערשטער זאל אָננעמען אונזערע עבודות, אונזערע אלע מצוות און מעשים טובים, אזוי ווי דער רבי זאגט אין לקוטי מוהר"ן טאקע אין אויבערדערמאנטן תורה, אז ראש השנה איז דער אויבערשטער פארזיכערט אין אונזערע מצוות אזוי ווי עס שטייט: "ועשה לי מטעמים אשר אהבתי". דער אויבערשטער זאל אָננעמען אונזערע עבודות פון אלול. לאמיר בעטן ביים ליבן פאטער אין הימל אז דער קבוץ אין אומאן ראש השנה זאל זיין בתקונו און עס זאל שוין זיין והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

המדרש עיקר אלא המעשה, דער עיקר איז עשיה, טון למעשה. ס'נישט גענוג אז מען ווייסט וואס מען דארף צו טון.

ר' שמואל מאיר אנשין, איינער פון די תלמידים פון ר' אברהם בן ר' נחמן, וואס איז ארויפגעקומען אין ארץ ישראל, האט גענומען דעם פסוק מיט די רש"י און עס צוגעקלעפט אויף זיין פענסטער, כדי זיך שטענדיג צו דערמאנען פון דעם פסוק, אז דער אויבערשטער זאגט אינז, "תמים תהיה עם ה' אלוקה". ער האט צוגעקלעפט דעם צעטל צוזאמען מיט די רש"י, צו געדענקען נישט צו טראכטן וואס וועט זיין, נאר לעבן בתמימות ופשיטות און טון דעם רצון פון השם יתברך.

"אה, איר פארט צו הר-המנוחות?" האט מיין טאטע אויבערגעפרעגט. "ווייל אויף איה בין יעצט אויפ'ן וועג אהין, איז וועלן מיר שטיין בקשר ווען מען קומט ארויס פון דארט." "אקעי", האט ר' משה געענטפערט.

מיין טאטע האט געפירט זיין פאטער צו זיין באפע'ס קבר וועמענ'ס יארצייט ס'איז געווען יענעם טאג.

מיין טאטע קומט אן צום קבר פון אונזער עלטער-באפע און ער בלייבט שטיין דארט געפלעפט, וועמען טרעפט ער דארט? נישט קיין אנדערע ווי ר' משה אליין! וואס טוסטו דא?!" האט אים מיין טאטע געפרעגט.

"און וואס טוסטו דא?!"

וואס הייסט, איה בין אן אייניקל.

"און איה בין אויף!"

מיין טאטע האנדלט שוין מיט ר' משה פאר אסאך יארן און זיי האבן נישט געוואוסט אז זיי זענען קרובים! קוקט אויס ווי דער זידע און באפע האבן צאמגעברענגט די צוויי אייניקלעך ביי זייער קבר זיך צו באקענען פון דער גאנצער וועלט...

אין מעשה

לכבוד די מערכת פון דעם רבינ'ס ליכט,

קודם פל, א גרויסן יישר כח פאר אייער הערליכע ארבעט. ס'איז אן ענג שבת פאר דער גאנצער שטוב. ס'הייסט אז דעם רבינ'ס ליכט איז פאר קינדער, אבער אויף מיינע גרויסע ברידער און שוועסטער און אפילו מיין טאטע און מאמע ליינען דאס דורך פון דעקל צו דעקל. דער זכות זאל אייך ביישטיין.

אצינד וויל איה דערציילן א שיינע מעשה וואס מיין טאטע האט געהאט: מיין טאטע איז אן עסקן. ער האט קשרים מיט אנדערע עסקנים און חוץ לארץ. איינע פון זיינע גאנצע וידים איז א איד מיט'ן נאמען, ר' משה. איין טאג האט אים ר' משה געקלינגען זאגן אז ער איז יעצט אָנגעקומען קיין ארץ ישראל און מען דארף זיך אפרעדן א צייט ווען זיך צו טרעפן פאר א באקעגעניש.

ר' משה האט געזאגט פאר מיין טאטע אז ער פארט קיין הר-המנוחות און ווען ער קומט ארויס וועט מען זען וואו זיך צו טרעפן.

אונטערזעגנס #48

בני רבי נתן'ס זכרון

אין קורצן פון פריער:

רבי נתן מיט זיין חבר, רבי נפתלי קומען אפט צום רבי'ן קיין ברסלב. זיי האבן מער נישט קיין מניעות פון זייער משפחה, אבער אצינד איז זיי אונטערגעקומען א נייע מניעה: יעדעס מאל זיי קומען צום רבי'ן, ווייזט דער רבי ארויס אומצופרידנקייט, אבער זיי זענען זיך מתגבר אויף די מניעה און זיי קומען ווייטער צום רבי'ן. רבי נתן טרעפט א תירוץ צו קומען צו בינדן דעם רבי'נס ספר. דער רבי לאזט וויסן רבי נתן איבער דעם ענין פון תיקון הכללי.

אצינד ליינט ווייטער:

טייערע קינדער, מיר ווילן דא קלאר מאכן אן ענין: פאריגע וואך, אין דעם באשרייבונג האט אויסגעקוקט ווי רבי נתן האט געגעבן צו איינבינדן דעם רבי'נס תורות ארויסצוגעבן לאור. למעשה איז עס געווען א קונטרס.

רבי נתן האט געהאט ביי זיך פארשריבן די תורות אן קיין סדר, יענעם יאר האט דער רבי געבעטן רבי נתן איבערצושרייבן די תורות אין א שיינעם לשון און אין א סדר. רבי נתן האט דאס געשריבן מיט גוטע טינט און אויף שטארקע פאפיר. ער האט זייער געהיטן די בלעטער פון פרעמדע און אומגעוואונטשענע אויגן, ווי דער רבי האט אים באפוילן (ווי שוין געשריבן אין פריערדיגע קאפיטלעך). נאך שבועות, ווען רבי נתן איז געקומען קיין ברסלב צום בינדעריי, איז עס

געווען נאר פאר דעם קונטרס.

דאס איז געווען אין יאר תקס"ה. למעשה איז דער ספר ארויס לאור ערשט דריי יאר שפעטער, אין יאר תקס"ח (ווי מיר וועלן בעזר השם ברענגען אין דעם באשרייבונג).

די ארבעט פון די בינדעריי האט זיך אנגעהויבן פרייטאג אינדערפרי און האט זיך פארשלעפט א גאנצע וואך, לענגער ווי רבי נתן האט זיך געראכטן. אמאליגע צייטן האט מען נישט געארבעט מיט מאשינערייען, יעדע בלאט האט געדארפט פארזיכטיג גענייט ווערן, אלע בלעטער אין א סדר ווי עס באלאנגט, עס האט זיך געפאדערט א פארזיכטיגע אויג. רבי נתן איז געשטאנען על המשמר צו מאכן זיכער אז די ארבעט ווערט געטון ריכטיג, אזוי אויך האט מען זייער געדארפט היטן די הייליגע בלעטער פון פרעמדע אויגן.

ענדליך, דאנערשטאג איז די ארבעט פארטיג געווארן!

דורכאויס דעם גאנצן וואך ווען רבי נתן האט זיך געפונען אין ברסלב, איז ער יעדן טאג אריין צום רבי'ן און געהאט די זכ"י צו אפהאלטן לאנגע שמועסן מיט אים. אלעס וואס דער רבי האט דאן גערעדט, איז געווען אים צו מחזק זיין צו שטענדיג זיין פרייליך.

ביי איין שמעוס האט דער רבי אים געזאגט: "דער

געקומען אויף דער וועלט צו מתקן זיין רבי חיים וויטאל'ס נשמה דורך אים מגלה זיין סודות התורה. רבי חיים וויטאל האט אבער נישט נאכגעלאזט ביז דער אר"י האט אים געמוזט דאס אנטפלעקן. באלד דערנאך איז דער זון פונעם אר"י הק' קראנק געווארן און דאן נסתלק געווארן.

לכאורה איז שווער צו פארשטיין, דער אר"י איז דאך געווען געצוינגען צו מגלה זיין דעם סוד, פארוואס איז ער באשטראפט געווארן? נאר דאס זענען פון באשעפער'ס פארהוילענע וועגן ווי אזוי ער פירט זיין וועלט וואס מען קען נישט פארשטיין מיט די מענטשליכע שכל.

דער רבי האט אויסגעפירט אז דאס זעלבע איז מיט אים, אז אלעס וואס ער ליידט זיך צאם מיט זיינע קינדער איז צוליב דעם וואס ער איז עוסק מיט זיינע תלמידים און פרובירט זיי צו ברענגען נענטער צום אויבערשטן. זיינע כוונות זענען ריינע און עס איז זיכער דער רצון אז ער זאל דאס טון, אבער פונדעסטוועגן ליידט ער דערפאר צער גידול בנים.

דער רבי האט ליידער פארלוירן עטליכע קינדער און פארשידענע מחלות האבן באטראפן זיינע קינדער און אייניקלעך השם ירחם. אזוי ווי דער יעצטיגער פאל מיט זיין אייניקל און נאך אנדערע צרות און יסורים וואס דער רבי האט אלץ מיטגעמאכט.

ביי אן אנדערע געלעגנהייט האט דער רבי זיך אנגערופן, "אז אזוי קומט עס, אז מען זאל נישט פארשטיין דעם רבנו של עולם'ס פארבארגענע וועגן, ווייל אויב דער מענטש וואלט אלעס פארשטאנען, וואלט אויסגעקומען אז דעם אויבערשטן'ס פארשטאנד איז חלילה אויפ'ן זעלבן שטאפל כביאכול פון דעם מענטש, און דאס איז דאך געוויס נישט אזוי..."

וועג ווי אזוי צו באהאנדלען אפילו איינער וואס ליגט לא-עלינו קראנק אין בעט, איז אים צו מחזק זיין און אים זאגן אז ער זאל זיך מאכן פרישער און נישט ווערן מיואש, ווייל א גוטע געמיט איז דער שליסל צו ערהוילונג." דער רבי האט אים ווייטער געזאגט, "דו, מער ווי סיי ווער, דארפסט באמת זיין אויסנאם פרייליך!" און דער רבי האט אויסגערופן, "דו זאלסט דיך לאזן אראפשלעפן?! אסאך זאכן וועלן זיך נאך טון! ברודער האלט דיך! דער באשעפער איז מיט דיר, האב נישט מורא!

אין דער זעלבער צייט האט דער רבי דערציילט פאר רבי נתן פון זיין אייגענעם צער און יסורים וואס ער ליידט זיך נעבעך צאם, איבערהויפט האט אים וויי געטון איבער די קרענק פון זיין אייניקל וועלכע האט דאן געליטן פון מאזלען. דער רבי האט זיך אויסגעדרוקט אז ער שפירט יעדעס ביסל ווייטאג פון דאס קינד אין זיין אייגן הארץ, און ער וואלט גערן געליטן פון די קרענק אנשטאט דאס קינד.

דער רבי האט ווייטער געזאגט אז זיינע יסורים זענען פון דעם באשעפער'ס באהאלטענע וועגן ווי אזוי ער פירט זיך מיט מענטשן; ווי ער האט דאס דערמאנט אין זיין תורה דעם פארגאנגענעם שבועות. ער האט נאכדערציילט די מעשה וואס ווערט געברענגט פון אריז"ל.

זיין גרויסער תלמיד רבי חיים וויטאל איז אמאל צוגעשטאנען צו אים אז ער זאל אים אנטפלעקן א געוויסער סוד אין תורת הקבלה, אבער דער אר"י האט נישט געוואלט, זאגנדיג אז עס וועט זיין א גרויסע סכנה צו מגלה זיין. ער האט געבעטן רבי חיים וויטאל ער זאל אים נישט מוטשען דערויף, ווייל דאן וועט ער זיין געצוינגען דערצו ווייל ווי דער ארי הק' האט געזאגט אויף זיך, איז ער

הראש השנה שלי עולה על הכל.

הודעה משמחת!

בעז'ה יתקיים כנס מיוחד
לכלל נשות ברסלב - בשפת האידיש
בהכנה לראש השנה של רבינו.

40 ש"ח דמי כניסה
לכיסוי חלק מההוצאות

יום רביעי 1 אולול
בשעה 7:50 בערב

אולמי אוהל פייגא
האדמור מבלזא 6 רמה ב'

לירושם להסעה מירושלים
בעלות 30 ש"ח:

054-8408-337

אילנה ווייזלר סאנט איז
מאכן חסידותס

די אבידות פון ביים צדיק

אלע אַבדות
ליגן ביים
צדיק, אזוי
שטייט אין
לקוטי מוה"ר"

סימן קפ"ח! הער

אויס מיין עצה קום מיט מיר קיין אומאן, מיר וועלן
מתפלל זיין ביים רבי'נס ציון אויף דעם ווייטאגליכן
פראבלעם.

דער עושר האט צוגעשטימט צו דעם עצה און זיך
ארויסגעלאזט מיט ר' הירש לייב קיין אומאן אויף
ראש חודש אלול. שטייענדיג ביים הייליגן רבי'נס
קבר האט דער טאטע פון גרויס צער זייער געוויינט
און געכליפּעט, ביז ער האט צוגעזאגט אז אויב ער
וועט טרעפן זיין אנטלאפענער זון, וועט ער זיך
אומקערן קיין אומאן אויף ראש השנה אינאיינעם
מיטן בחור צו וויילן ביים קבוץ מיט אונזערע לייט.

נאכן זיך אויסגיסן זיין הארץ איז אים גרינגער
געווארן, ער שטעלט זיינע טריט צוריק קיין קיעוו.
ווי נאר ער איז אנגעקומען אין שטאט קיעוו אינעם
געגנט וואו זיין זון האט זיך אויפגעהאלטן איז דער
זון אים אנטקעגן געלאפן מיט גרויס ליבשאפט
און ארויפגעפאלן אויפן טאטן מיט בכיות מיט א
געשריי: "טאטע, טאטע, וואו ביסטו געווען? איך
האב זיך אזוי שטארק געבענקט נאך דיר!"

דער עושר האט געהאלטן ווארט, אויף ראש השנה
איז ער טאקע געווען צוזאמען מיטן בחור'ל אין
אומאן ביים הייליגן רבי'ן. זינט דאן זענען די צוויי

מר וואלפסון א באוואוסטער עושר אין חב"ד, האט
געוואוינט אין שטאט לעניגראד. ווען זיין בחור איז
אויפגעוואקסן האט ער אים געשיקט לערנען אין א
ישיבה אין שטאט קיעוו. עס איז אריבער א שטיק
צייט און דער עושר האט זיך פארלאזט אז זיין זון
לערנט פליסיג אין ישיבה, אבער ליידער האט ער
באקומען גריסן אז ער איז שוין לאנג נישט אין
ישיבה און נישט נאר וואס ער איז נישט בין כותלי
בית המדרש איז ער גאר געווארן א גנב רחמנא
ליצלן!

דער טאטע האט געלייגט אלע זיינע געשעפטן אין
דער זייט און זיך ארויסגעלאזט קיין קיעוו, ער מוז
זיך זאפארט טרעפן מיט זיין בחור. אז דער בחור'ל
האט ליידער פארלוירן דעם געפיל צו לערנען אין
ישיבה די הייליגע תורה האט ער זיכער פארגעסן
פון דרך ארץ וואס קומט פאר תורה, ווען האט
געהערט אז זיין טאטע קומט אים באזוכן האט ער
זיך באהאלטן פונעם טאטן. דער טאטע דרייט זיך
ארום אין שטאט אין אלע ערטער אין קליינע און
אין די גרויסע געשעפטן ער זוכט אים ארום וואו
מען זוכט א גנב, אבער דער בחור איז נישט צום
באקומען! דער טאטע ווייסט נישט וואס צו טון
מיט זיך פון גרויס צער.

אזוי זוכנדיג זיין זון אומעטום אין אלע ווינקלען
באגעגנט ער אויפן וועג ר' הירש לייב ליפל ז"ל. דער
עושר כאפט א שמועס מיט רבי הירש לייב און
גיסט זיך אויס פאר אים זיין פארווייטאגטע הארץ.
ר' הירש לייב הערט אים אויס און האט מיט אים
גרויס מיטלייד, און רופט זיך אן: "זאלסט וויסן אז

עצור פאר תשובה

ק	ו	ר	ה	ת	ב	ו	ד	ד	ו	ת	ז	ד	ב	ע
ה	ח	מ	ש	מ	ל	ט	ה	ר	ג	פ	ה	ח	נ	ב
י	מ	ד	כ	ל	ק	ב	ל	ב	ז	י	ו	נ	ו	ת
ר	א	ש	ח	ו	ד	ש	מ	ש	פ	ט	ז	ט	כ	ו
ו	ב	ר	ר	נ	צ	י	ק	ו	ל	א	ד	ו	ב	כ
ע	ו	ח	כ	ת	ו	ק	ז	ח	ת	ה	ר	ס	ת	ה
ת	ש	ר	ז	ע	ז	י	ב	ת	ה	ח	ט	א	ס	כ
ה	ה	ג	ש	כ	י	ס	ו	פ	י	ן	ח	צ	ז	נ
י	ש	ר	ק	ו	ק	ד	ו	ש	ה	ת	ג	א	ו	ע
ל	מ	י	ר	ב	ד	י	ו	ד	י	ו	פ	ר	ש	ה
י	נ	ר	א	ת	ו	ר	י	מ	א	מ	ה	ל	פ	נ
מ	י	ק	י	ד	צ	ל	ת	ו	ב	ר	ק	ת	ה	נ
י	ד	ש	ת	צ	ד	ק	ה	ט	ו	ת	ר	ח	ת	ז
ט	י	ו	ה	ס	א	ה	ר	ת	ר	פ	ו	ש	ב	פ
ה	ט	ר	ח	צ	ר	ב	ה	ה	ה	מ	ת	ן	ש	מ

זון אויף די ווערטער

כבוד אלוקי

וידוי דברים

לקבל בזיונות

התקרבות לצדיקים

כיסופין

ראש חודש

התבודדות

עזיבת החטא

הכנעה

קדושה

תהילים

אמירות

התחזקות

שופר

תורה

תפלה

המתן

שמחה

שבת

בושה

חרטה

משפט

צדקה

דער טאטע מיטן בחור נחמקרב געווארן צום הייליגן רבין דרך, נאכדעם וואס דער רבי האט צאמגעברענגט די פארלירענע אבידה צום ריכטיגן ארט. ווען אלע האבן געזען אז יעדער דבור פון רבין איז לעבעדיג און דער רבי שטייט הינטער דעם אפילו הונדערט יאר שפעטער, און די מעשה איז געווען אן אפענער גס און א מופת פון הייליגן רבין.

ווען עס איז שפעטער געווען די הונגער יארן אין אומאן פלעגט דער עושר שיקן מיט זיין ברייטע האנט, עסן און קליידונג פאר אונזערע לייט, ווייל אין לעניגראד האט נישט געהערשט אזא הונגער ווי אין אוקריינע.

טעותים אויף די וועלט. אונטער יעדן טעות וואס א מענטש מיינט אז ער האט געמאכט, ליגט א געטליכע האנט וואס פירט אים פונקטליך צום ריכטיגן פלאץ.

אזוי אויך די געלט מענטשן האבן זיך פארבאלאנדזשעט אויפן וועג, אבער וועמען האבן זיי באגעגנט צוליב דעם טעות? דעם מאן מיטן טייערן היטל און שטעקן, וואס איז געווען דער ממונה אויף די גרעסטע אוצרות, און ער איז טאקע געווען א גרויסער צדיק וואס האט זיי אומגעהויער געהאלפן.

אלע טעותים זענען לטובה!

האט אפרים זיך פארהערט דעם זעלבן פרק. "אפרים, איך בין אזוי צופרידן דיר צו זען! זאג מיר, אפער קענסטו לערנען מיט מיר פרק 'אור לארבעה עשר'?"

"זיכער! וואס איז די שאלה? איך וועל מיט גרויס הנאה איבער'חזר'ו די געשמאקע סוגיות! מארגן ניין אזייער טרעפן מיר זיך אין בית המדרש 'חשקת'." א טאג שפעטער זענען זיי ביידע געזעסן פלייסג, איבערגע'חזר'ט און אלעס אפגעשריבן בקיצור. לייבל האט דאן פארשטאנען פיל מער ווי בלויז די סוגיא. ער האט פארשטאנען אז ס'איז נישטא קיין

סיפורי מעשיות משנים קדמוניות

האט זיי 'נאך' געגעבן [צוגעגעבן: פארלענגערט] - האט שוין אנגעהויבן באלד אויסצוגיין [ענדיגן] די 'צייט'!

האבן זיי זיך זייער געשראקן! - און זיי האבן געטאן זייערע 'עבודות'! און [זיי] האבן מקריב געווען 'קרבנות' און 'קטורת'! און [זיי] האבן עוסק געווען אין זייערע 'תפילות', וואס זיי פלעגן מתפלל צו זיין צו זייערע 'גאטן'!

זיי האבן געכאפט א 'חיה' לע, דהיינו: אזוי א [זא] מענטש וואס ער האט 'ווייניג געלט'! - און האבן אים מקריב געווען פאר א 'קרבן', צו זייערע 'גאטן', דהיינו: צו די וואס האבן געהאט 'פיל געלט', כנ"ל!

און ס'איז ביי זיי געבליבן די 'דיעה': "אז זיי

האט דער 'בעל-תפילה' געשיקט א 'בריוו' צום 'גבור', און האט אים מודיע געווען: "אז ער האט זוכה געווען, און האט געפונען 'אזוינע מענטשן' ווי ער וויל! - און [אז ער] איז געווארן 'מלך' איבער זיי!"

און 'די' [מענטשן פון די] מדינה 'הנ"ל' (דהיינו: די 'מדינה פון געלט', וואס ביי זיי איז דאס 'געלט' דער עיקר געווען וכו', כנ"ל זיי האבן ווייטער עוסק געווען אין זייערע זאכן, און אין זייערע 'עבודות' (דהיינו: וואס זיי פלעגן טוהן 'ווילדע' [מאדנע] זאכן, און האבן מקריב געווען 'קרבנות' צו זייערע 'גאטן', דהיינו: צו די וואס האבן געהאט 'פיל געלט', כנ"ל)!

און די 'צייט' וואס דער [אויבנדערמאנטער] 'גבור'

מענטש דערזעהן - זענען זיי תיכף אנדערגעפאלן פאר אים בכריעה והשתחויה (דהיינו: זיי האבן זיך געקניט און) געביקט פאר אים זייער פיל! - ווארן נאך [לויט] זייער 'נארישע' דיעה' [מיינונג] נאך, איז זיך דער מענטש [געווען] א 'גאט איבער אלע' [זייערע] גאטן! - ווארן ער האט זיך, אזוי א [אזא] 'ווילד-גרויס עשירות'!

(און דער [דאזיגער] מענטש וואס זיי האבן באגעגנט - דאס איז געווען דער 'ממונה על האוצרות' [אויפזעהער פון די אוצרות] פון דעם 'מלך' הנ"ל!)

האט דער [דאזיגער] מענטש געזאגט צו זיי: "אט דאס איז ביי אייך א חידוש! - קומט מיט מיר, וועל איך אייך ווייזן 'עשירות'! האט ער זיי געפירט אויף דעם 'בארג', וואס דארט איז געווען אויסגע'סדר'ט [מסודר, אויסגעלייגט] דער 'אוצר' פון דעם 'מלך'! האט ער זיי געוויזן דעם 'אוצר'!

ווי [נאר] זיי האבן דערזעהן דעם 'אוצר' - זענען זיי תיכף אנדערגעפאלן בכריעה והשתחויה [זיי האבן זיך געקניט און געביקט פאר אים]! - ווארן 'דער' [דאזיגער] איז זיך א 'גאט איבער אלע גאטן' (נאך [לויט] זייער 'נארישע' פארפירטע [פארבלאנדזעטע] דיעה' - וואס ביי זיי איז דער 'עיקר אמונה' געווען, דאס 'געלט' [און דאס 'עשירות'], כנ"ל!)

נאר מיין 'קרבנות', האבן זיי נישט מקריב געווען [דארט]! ווארן נאך [לויט] זייער 'דיעה' נאך, אז 'דער' איז אזוי א [אזא] 'גאט' [איבער אלע זייערע גאטן] [וכו'] - וואלטן זיי זיך צו אים בודאי מקריב געווען!

נאר מ'האט די 'שלוחים' [געהאט] אנגעזאגט:

מוזן טוהן די 'ערשטע עצה' וואס מ'האט זיי געגעבן אז זיי זאלן שיקן צו 'דער מדינה' וואס זיי זענען דארט אלע 'גאטן', ווארן זיי האבן דארט 'זייער-ווילד-גרויס עשירות' - (וואס נאך [לויט] זייער 'דיעה' [מיינונג] נאך, זענען זיי אלע 'גאטן' [וכו, כנ"ל]! - און די '[דאזיגע] מדינה', וועט [וועלן] זיי בודאי העלפן - ווארן זיי זענען זיך אלע 'גאטן', כנ"ל.

האבן זיי אזוי געטאן! און האבן געשיקט 'שלוחים', אהין צו דער 'מדינה' הנ"ל. דער-ווייל! אין [איז אינמיטן] 'וועג', ווי די 'שלוחים' זענען געגאנגען - זענען זיי פארבלאנדזעט געווארן! האבן זיי דערזעהן א מענטש, וואס ער איז געגאנגען מיט א 'שטעקן'!

וואס זיין 'שטעקן', האט אנגעטראפן, מער פון 'אלע זייערע גאטן'! דהיינו: [אז] דער 'שטעקן' זייער, איז געווען געזעצט, מיט 'זייער-טייערע דומיטן' [דימאנטן שטיינער]! - וואס דער 'שטעקן', איז ווערט געווען מער, איידער [ווי] דאס [גאנצע] 'עשירות' פון 'זייערע אלע גאטן' [צוזאמען]! - מ'זאל צום-אויפנעמען גאר דאס [גאנצע] 'עשירות' פון 'זייערע גאטן', און אפילו פון די 'גאטן' פון 'זענער מדינה' וואס זיי גייען צו זיי - איז דער [דאזיגער] 'שטעקן', מער ווערט געווען פון זייערע 'אלע עשירות'!

וויידער [אויף] איז דער מענטש געגאנגען, אין [מיט] א 'קאפעליש', וואס ס'איז אין אים געווען 'דומיטן' [דימאנטן שטיינער]! - וואס דער [דאזיגער] 'קאפעליש', איז אויך ווערט געווען 'ווילד-פיל'!

ווי [נאר] די 'שלוחים' האבן דעם [דאזיגן]

"אז אין [אויפן] 'וועג', זאלן זיי קיין 'קרפנות' נישט מקריב זיין!" - ווארן זיי האבן מורא געהאט: אז [אויב] זיי וועלן אין [אויפן] 'וועג', 'קרפנות' מקריב זיין - וועט פון זיי גארנישט בלייבן!

ווארן טאמער וועט איינער פון זיי געפונען א 'אוצר' אין [אויפן] 'וועג'! - [אדער] טאמער וועט איינער גיין אין 'בית-הכסא' אריין, און וועט דארט געפונען א 'אוצר'! - וועט ער זיך וועלן מקריב זיין צו אים! - [במילא] וועט פון זיי קיינער נישט בלייבן!

איבערדעם [צוליב דעם] האבן די [מענטשן פון די] 'מדינה', אנגעזאגט [פאר] די 'שלוחים': "אז אין [אויפן] 'וועג', זאלן זיי קיין 'קרפנות' נישט מקריב זיין!"

האבן זיך די [דאזיגע] 'שלוחים' מיישב געווען: "נאך וואס [פארוואס] זאלן זיי שוין גיין צו יענע 'גאטן'? דהיינו: צו דער 'מדינה' וואס מ'האט זיי אהינגעשיקט, וואס דארט זענען זיי אלע [וויילד] גרויסע עשירים - וואס ביי זיי, זענען זיי [אלע] 'גאטן'!"

אמער [עס איז דאך אסאך] בעסער [פאר זיי - ביי] דער [דאזיגער] מענטש' - [ער] וועט זיך זיי [זיכער] בעסער קענען העלפן!

ווארן, ער איז זיך [דאך] א 'גרויסער' גאט' איבער זיי אלע [נאך] [לויט] זייער משוגענע דיעה נאך! - ווארן ער האט זיך אזוי א [אזא] 'וויילד-גרויס עשירות', מער פון זיי אלע [פפלי כפליים]!

איבערדעם [צוליב דעם] האבן זיי געבעטן [פון] 'דעם' [דאזיגן] מענטשן: "אז ער זאל מיט זיי גיין, אין 'זייער מדינה' אריין!"

איז ער צו זיי מרופה [באווייליגט] געווארן! און

[ער] איז מיט זיי געגאנגען! און [ער] איז געקומען אין 'זייער מדינה' אריין!

איז ביי 'דער מדינה' געווען, א 'גרויסע שמחה': "[אויף דעם] וואס זיי האבן געקריגן אזוי א [אזא] 'גאט'! ווארן זיי זענען שוין געווען פארזיכערט: "אז דורך אים, וועלן זיי בוודאי האבן א 'הילף'!" - ווארן ער איז זיך [דאך] אזוי א [אזא] 'גאט' [לויט] זייער מיינונג! - ווארן ער האט זיך [דאך] אזוי א [אזא] 'גרויס עשירות'! האט 'דער' [דאזיגער] מענטש' געהייסן:

(וואס ער איז עס געווען דער 'ממונה על האוצרות' פון דעם 'מלך', כנ"ל. "אז איידער [פאר] ס'וועט זיין א רעכט [ריכטיגן סדר] אין דער 'מדינה' - זאל מען דערווייל קיין 'קרפנות' [בכלל] נישט מקריב זיין!")

(ווארן דער [דאזיגער] 'ממונה', איז באמת געווען א 'גרויסער צדיק'! - ווארן ער איז געווען פון די 'לייט' פון דעם 'מלך', וואס זיי זענען געווען אלע 'גרויסע צדיקים זייער'! - האט דער 'ממונה', בוודאי זייער פיינט געהאט, די 'אלע שלעכטע' נארישע מנהגים' פון דער [דאזיגער] 'מדינה'! - נאר ער האט זיי [דערווייל] נאכנישט געקענט ארויספירן פון זייער 'שלעכטן וועג'! - לויטמיר [אבער] דערווייל האט ער געהייסן: "אז מ'זאל כאטשע קיין 'קרפנות' נישט מקריב זיין!")

האט 'די מדינה' אים אנגעהויבן צו בעטן: "מכא [אויף דעם זאך פון] דעם 'גבור' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט], וואס זיי האבן פאר [פון] אים זייער מורא, כנ"ל. און דער 'ממונה' האט זיי אויך געענטפערט: "אויב סע [ס'איז] נישט דער [דאזיגער] 'גבור'!?! (וואס ער ווייסט)!"

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה

- ☐ אז ער זאל זיי ווייזן די וועג צו תשובה
☐ אז ער זאל גיין מיט זיי צו זייער מדינה
ה. פארוואס האבן זיך די מדינה של עשירות זייער געפרייזט?
☐ ווייל דער גבור האט פארלענגערט די צייט
☐ ווייל זיי האבן געטראפן אזא גאט (לויט זייער דעה)
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
ו. וואס האט דער מענטש געוויסן אויף דערווייל?
☐ מ'זאל אוועק ווארפן די געלד
☐ מ'זאל זיך סכניע זיין צום גבור
☐ מ'זאל נישט מקריב זיין קרבנות
ז. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
☐ איינמאל
☐ צוויימאל
☐ איך האב געוואלט

- א. צו וועמען האבן זיי געשיקט שלוחים?**
☐ צום גבור אז ער זאל זיי גיבן נאך צייט
☐ צו די מדינה וואס אלע זענען גאטליך (לויט זייער דעה)
☐ צו דעם בעל תפילה אז ער זאל רעדן מיט'ן גבור
ב. וועם האבן די שלוחים געטראפן אינמיטן וועג?
☐ מענטשן פון די מדינה וואס דארטן זענען אלע גאטליך (לויט זייער דעה)
☐ דעם גבור מיט דעם בעל תפילה
☐ א מענטש וואס זיין שטעקן איז ווערד מער פון זייער גאנצע עשירות
ג. וואס האט דער מענטש געוויסן פאר די שלוחים?
☐ די וועג צו די מדינה וואו זיי ווילן אנקומען
☐ די בארג וואס אויף דעם איז מסודר די אוצרות פון מלך
☐ די וועג צום שווערד פונעם גבור
ד. וואס האבן זיי געבעטן פון דעם מענטש?
☐ אז ער זאל רעדן מיט'ן גבור אז ער זאל נאך ווארטן

טיפער געטראכט

אין וועג וואס די שלוחים פון די מדינה של עשירות זענען געגאנגען און האבן געטראפן דער ממונה אויף די אוצרות – זענען זיי געגאנגען אויף די וועג וואס זיי האבן געוואלט גיין?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (12)

מיד האבן געלערנט די לעצטע צוויי וואכן אז דער בעל תפילה איז אריבער געגאנגען אויף אלע פלעצער פון די אנשי המלך
 וויפל פלעצער פארציילט דער בעל תפילה אז ער איז אריבער דארט – און אויף וועמען פון די אנשי המלך איז דער בעל תפילה נישט שפּרט אז ער איז אריבער דארט? אויף אכט פלעצער – אויף זיך מיטן אוהב נאמן איז ער נישט שפּרט
 ביי וועמען פידט אויס דער בעל תפילה אז ער האט נישט גיקענט זוכן און געפונען? ביים מלך, מלכה, בת מלכה, תינוק
 ביי וועמען פידט אויס דער בעל תפילה אז ער נישט גיקענט געפונען? ביים מליץ, חכם, ומסונה על האוצרות, גבור
 וואו ווערט דערמאנט דא אין די מעשה "תורה"? האט דער בעל תפילה מיט זיי געלערנט
 "און האבט מ'ך סתיה ג'ווען... מיט ג'רא" – וואו נאך אין ספורי מעשיות ווערט דערמאנט א מענטש וואס האט געגעסן גרא? ביי מעשה ג' – דער חינוך "און ער פלעגט עסן... ג'רא"

צו ענטפערן די בחינות, רופט

646-585-3040 02-5-3333-72

אלע טעותים זענען לטובה!

לאַרבעה עשר
אין מִסְכָּת
פֶּסַחִים, און איז
דורכגעגאנגען
פּוֹיִקטִילִיךְ די
ווערטער פון
תוספות און
דעם מהרש"א.
שעות לאנג איז

ער געזעסן פארטיפט אין דער סוגיא, אָבער ער
האט נאך אלץ געזוכט אַ גוטע חבֿרוּתא, אַ תלמיד
חכם וואס זאל קענען קלאר מאכן און מסכם זיין
אלע ענינים בקיצור.

איין טאג האט מען אים געשיקט צום נייעם פיש-
געשעפטס קויפן פרישע פיש פאר אַ סיום וואס
זיין טאטע האט געמאכט אין שטוב. ער האט
געהאלטן אַ געלע צעטל אין די האנט, וואו עס
איז געשטאנען וועלכע סארט פיש מען דארף און
פּוֹיִקטִילִיךְ די צאל. עס איז אויך געשטאנען דאָרט
דער שטעלסטער וועג וויאזוי צו גיין, דער נאָמען
פון די גאס און דעם נומער פון די געביידע.

לייבל איז שנעל געגאנגען, און פלוצלינג האט ער
באמערקט אז ער האט זיך איינגעדרייט אין אן
אומריכטיגע גאס. יעצט וועט ער דארפן גיין אַ
היבש איבריגע שטיק וועג ביז ער וועט אָנקומען
צום פיש געשעפט. לייבל האט זיך געביסן די ליפן
פאר צער און אַנטוישונג. "פארוואס קוק איך נישט
וואו איך גיין? פארוואס עפן איך נישט מייןע אויגן צו
זען דעם וועג? פארוואס פונקט איך!?"

לייבל האט זיך אליין באשולדיגט און איז אָפילו
געווארן ביזי אויף זיך אליין. "איך בין אלעמאל
אזא אומפאראנטווארטליכער! אלעמאל מאך
איך טעותים. זיכער ווארט מען שוין אויף מיר
אינדערהיים אומגעדולדיג..."

און אַט, וועמען טרעפט ער ביים ווינקל? אַפּריים,
זיין שוועסטער-קינד פון שיעור א'. פאר אַ יאר
משך אויף זייט 8

די מענטשן אין דער מדינה של עשירות זענען
געווען טיף אריינגעטון אין זייערע ענינים און
עבודות, זיי זענען ארומגעגאנגען מיט אַ גרויסן
פחד ווען די צייט וואס דער גיבור האט זיי געגעבן
האט זיך אָנגעהויבן דערנענטערן. זיי האבן געטון
אַלעס וואס זיי האבן געהאלטן אז מ'דארף: מקריב
געווען קרבנות, מקטיר געווען קטורת און מתפלל
געווען זיי זאלן געראטעוועט ווערן פונעם גיבור,
וואס האט נאר געזוכט מען זאל זיך אונטערגעבן צו
אים און האט גארנישט געוואלט האבן מיט געלט.

זיי האבן באשלאסן צו גיין מיט זייער ערשטן פלאן
- צו שיקן שלוחים צו די מדינה של עשירות, ווייל
זיי האבן געגלייבט אז יעדער דארט איז געטליך
און זיי וועלן זיי זיכער ראטעווען. זיי האבן טאקע
ארויסגעשיקט די שלוחים, אָבער וואס איז געשען
אויפן וועג? זיי האבן זיך פשוט פארבלאנדזשעט!

אינמיטן וועג האבן זיי באגעגנט אַ מאן וואס איז
געגאנגען מיט אַ שטעקן און אַ היטל. דער שטעקן
און דאס היטל זענען געווען פיל מער ווערד ווי
אלע זייערע עבודה זרות אינאיינעם, ווייל זיי זענען
געווען באצירט מיט טייערע שטיינער וואס זייער
ווערד איז געווען העכער פון זייער גאנצע עשירות.
אויפן פלאץ זענען זיי געפאלן אויף די קני און זיך
געבוקט פאר אים.

דער ביטערער טעות וואס זיי האבן געמאכט אויפן
וועג, דאס וואס זיי זענען נישט געגאנגען אויפן
גראדן וועג, האט זיי למעשה געברענגט זייער
ישועה. נאר אַ דאנק דעם טעות האבן זיי באגעגנט
דעם מאן מיטן שטעקן, וואס ער איז געווען דער
ממונה איבער אלע אוצרות פונעם קעניג. ער האט
זיי דערנאך איינגעלאדנט צו זען די ריזיגע עשירות
פון די קעניגליכע אוצרות.

לייבל האט זיך געגרייט פאר זיינע בחינות פאר
ישיבה קטנה. ער האט געלערנט דעם פרק "אור